

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2024/024 van 23 februari 2024

INLEIDENDE SAMENVATTING

De uitbetalingsactor betaalde steeds bij wijze van ‘veilige voorschotten’ aanvullend het Groeipakket voor de kinderen gelet op het feit dat het recht op Groeipakket enkel per verschil met de Nederlandse gezinsbijslag kan worden toegekend bij toepassing van de bepalingen van artikel 68 van de Verordening nr. 883/2004 (EG) ingevolge de tewerkstellingen van verzoekster en van de vader van de kinderen in Nederland.

Deze ‘veilige voorschotten’ werden verleend op grond van de eerder door Nederland toegekende gezinsbijslag. Bij de ontvangst van elk overzicht van de door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank effectief toegekende gezinsbijslag voor een gegeven periode, heeft de uitbetalingsactor telkens het dossier herzien waarbij het voor de desbetreffende periode effectief verschuldigde verschil tussen het Groeipakket en de Nederlandse gezinsbijslag kon worden berekend en er op grond daarvan een bijpassing dan wel een terugvordering diende te gebeuren rekening gehouden met de reeds toegekende ‘veilige voorschotten’.

Verzoekster gaat niet akkoord met de terugvordering en is het er niet mee eens dat de uitbetalingsactor heeft beslist dat niet van deze terugvordering kan worden afgezien.

De Geschillencommissie stelt op grond van de stukken van het dossier vast dat uit geen enkel element blijkt dat de uitbetalingsactor in casu zou hebben nagelaten jaarlijks bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank te vragen naar een overzicht van de voor het voorbije jaar toegekende Nederlandse gezinsbijslag op basis waarvan dan telkens voor het daaropvolgende jaar desgevallend de ‘veilige voorschotten’ op de definitief vast te stellen verschilbetalingen konden worden berekend en uitbetaald.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat de ten onrechte toegekende verschilbetalingen **niet aangetast** zijn **door een fout** van de uitbetalingsactor, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet in casu geen toepassing kan vinden.

Ter zitting benadrukt verzoekster tal van onduidelijkheden in de communicatie met de uitbetalingsactor, een gebrek aan duidelijkheid over de berekening van de bedragen, dat zij alle mogelijke acties heeft ondernomen om duidelijkheid te scheppen en alles gedaan wat ze kon doen en dan ook niet de dupe mag zijn van de massale aanmelding bij de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat de elementen die verzoekster aanhaalt, niet behoren tot de begripsinvulling van het begrip goede trouw waarbij sprake dient te zijn van behartenswaardigheid in die zin dat de moeder zich met name in één van de drie voormelde categorieën dient te bevinden zoals uitdrukkelijk bepaald in de regelgeving.

Het verzoek is ongegrond.

Opgroeien

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2024/024

23 februari 2024

REPERTORIUMNR. GC/23/A0454

INZAKE :, wonende te
.....;

- Verzoekster -

TEGEN :

..... uitbetalingsactor, met maatschappelijke zetel te
.....;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoekster bij de Geschillencommissie Groeipakket¹ werd ingediend per e-mail d.d. 20 november 2023, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 11 augustus 2023;

Gelet op de beslissing van de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket d.d. 11 oktober 2023, naar aanleiding van de klacht van verzoekster d.d. 11 september 2023;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 4 december 2023 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 23 februari 2024 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat verzoekster de zitting van 23 februari 2024 bijwoont via digitale weg (Teams) en werd gehoord;

Gelet op het feit dat verwerende partij niet is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen op de zitting van 23 februari 2024;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verwerende partij betaalde vanaf 1 januari 2019 aan verzoekster steeds bij wijze van ‘veilige voorschotten’ aanvullend het Groeipakket voor de kinderen (°), (°) en (°), gelet op het feit dat het recht op Groeipakket enkel per verschil met de Nederlandse gezinsbijslag kan worden toegekend bij toepassing van de bepalingen van artikel 68 van de Verordening nr. 883/2004 (EG) ingevolge de tewerkstellingen van verzoekster en van de vader van de kinderen, de heer, in Nederland.

Deze ‘veilige voorschotten’ werden verleend op grond van de eerder door Nederland toegekende gezinsbijslag. Bij de ontvangst van elk overzicht van de door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank effectief toegekende gezinsbijslag voor een gegeven periode, heeft verwerende partij telkens het dossier herzien waarbij het voor de desbetreffende periode effectief verschuldigde verschil tussen het Groeipakket en de Nederlandse gezinsbijslag kon worden berekend en er op grond daarvan een bijpassing dan wel een terugvordering diende te gebeuren rekening gehouden met de reeds toegekende ‘veilige voorschotten’.

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Groeipakketdecreet werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Bij dergelijke herzieningen werd er door verwerende partij overgegaan tot volgende terugvorderingen:

- terugvordering ten bedrage van € 155,46 betreffende de periode van 1 oktober 2019 tot en met 31 december 2020 bij beslissing d.d. 30 september 2021;
- terugvordering ten bedrage van € 1.774,28 betreffende de periode van 31 oktober 2021 tot en met 31 december 2021 bij beslissing d.d. 6 januari 2023;
- terugvordering ten bedrage van € 2.786,59 betreffende de kalenderjaren 2020 en 2022 bij beslissing d.d. 11 augustus 2023.

Verzoekster heeft bij voorliggend verzoek d.d. 20 november 2023 beroep aangetekend tegen de terugvorderingsbeslissing d.d. 11 augustus 2023 en tegen het feit dat verwerende partij heeft beslist dat er niet van terugvordering kan worden afgezien zoals haar werd meegedeeld door de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket bij e-mail d.d. 11 oktober 2023.

3. Standpunt van verzoekster:

In het verzoek d.d. 20 november 2023 heeft verzoekster haar grieven als volgt geformuleerd:

"Op 15 augustus 2023 heb ik een brief van ontvangen met de mededeling om € 2786.59 terug te betalen. In deze brief wordt aangegeven dat er een terugvordering Groeipakket wordt gevraagd voor de periode 01/2020 tot 12/2022. Ik heb in die periode Groeipakket ontvangen waarop ik geen recht zou hebben.

Op 11 september 2023 heb ik een mail gestuurd aan groeipakket waarin ik kenbaar heb gemaakt dat ik niet eens ben met de beslissing en heb ik gevraagd om af te zien van deze terugvordering.

Op 11 oktober 2023 heb ik een reactie gehad, er wordt niet afgezien van de schuld.

Ik schrijf u deze mail omdat ik niet eens ben met de genomen beslissing.

In de afgelopen jaren heb ik meerdere malen benaderd (zowel via mail als telefonisch) om in contact te komen in verband met vragen die ik had. Mijn vragen werden niet serieus genomen en de nodige informatie werd niet gegeven. Doordat een reactie telkens uitbleef, kon ik ook niet op de hoogte zijn van de informatie die nu de onterechte betaling heeft veroorzaakt.

Hieronder een beschrijving van de momenten waarbij ik via de mail contact zocht.

09-04-2019 stel ik via mail de vraag aan of ik recht heb op kinderbijslag uit België, omdat het uitbetalen van de Groeipakket sinds 1 januari 2019 niet meer beroepssituatie afhankelijk is. Het antwoord is:

"U heeft recht op aanvullende kinderbijslag vanuit België." In deze mail werd me een aanvraagformulier groeipakket doorgestuurd. In deze mail wordt niet gesproken over een "voorschot".

Ik heb toen direct een aanvraag ingediend. In augustus 2019 had ik nog geen reactie ontvangen en daarom had ik een herinneringsmail gestuurd.

In 2020 moest ik over het jaar 2019 informatie doorsturen omdat er dan beoordeeld werd of ik recht had op het Groeipakket in het jaar 2019.

16-11-2021 heb ik een mail gestuurd met de vraag om mij telefonisch te contacteren i.v.m. vragen over het Groeipakket. Geen reactie ontvangen.

07-02-2022 stuur ik wederom een mail met de vraag om te reageren op mijn mail.

08-02-2022 krijg ik een reactie met de vraag om mijn dossiernummer door te sturen. Dezelfde dag heb ik mijn dossiernummer doorgemailed.

07-03-2022 heb ik weer een mail gestuurd met de vraag om te reageren op mijn mail. Geen reactie ontvangen.

18-05-2022 krijg ik een antwoord op mijn mail van 16-11-2021. Hierin wordt nogmaals benoemd dat ik aanvullend Groeipakket ontvang en er wordt wederom niet gesproken over een "voorschot". Er wordt gevraagd om het vonnis door te sturen, zodat er beoordeeld kan worden of er recht is op sociale toelage.

In de tussentijd is er verder geen informatie bij mij opgevraagd (waarvan aanvankelijk gezegd werd dat dit jaarlijks zou gebeuren) om te beoordelen of er nog steeds recht is op een Groeipakket.

Tevens wordt in deze mail aangegeven dat mijn dossiernummer is veranderd, want het andere dossiernummer is afgesloten; de reden hiervan wordt niet gegeven.

23-05-2022 stuur ik het vonnis door via de mail. Geen reactie ontvangen.

30-09-2022 vraag ik naar de stand van zaken aangezien ik nog steeds geen duidelijkheid heb gekregen ten aanzien van mijn dossier. Geen reactie ontvangen.

27-11-2022 heb ik weer een mail gestuurd. Hierin spreek ik mijn ongenoegen uit daar ik het onprofessioneel en slordig vind dat er op deze manier wordt omgegaan met persoonlijke gegevens. Daarnaast vraag ik waar ik een klacht in kan dienen, omdat het behandelen van mijn dossier al 1 jaar op zich laat wachten.

Het internationale mailadres waar ik normaliter naar toe mail, blijkt ineens niet meer te kloppen.

27-11-2022 heb ik een klacht ingediend.

06-01-2023 ontvang ik een mail. Er wordt aangegeven dat gaat terugvorderen over het jaar 2021. Openstaand bedrag is nu € 1473.62 (het totale bedrag was ongeveer €1700).

Wederom heb ik meerdere keren gebeld en gevraagd om uitleg over de berekening en de terugvordering. In al die keren is mij beloofd dat ik gecontacteerd zou worden, maar dit is niet gebeurd.

Ik vind het spijtig dat ik een (summier) algemene uitleg ontvang naar aanleiding van mijn mail aan Groeipakket.

Er wordt niet gesproken over de inhoud noch excuses gemaakt voor het verloop van de communicatie.

Groeipakket is in het leven geroepen omdat de overheid gezinnen een financieel duwtje in de rug wil geven. Het kan nooit de bedoeling zijn dat gezinnen financieel in de problemen worden gebracht. Helaas is dit laatste bij mij wel het geval. Er wordt gesproken over "veilige" voorschot, ik vraag me ten eerste af wat deze term voor waarde heeft als er grote bedragen teruggevorderd wordt. In mijn situatie betekent dit een schuld van in totaal € 4500.

Vriendelijk verzoek ik jullie om af te zien van de terugvordering, omdat ik van mening ben dat ik alle inspanningen heb verricht om de juiste uitleg en informatie te ontvangen teneinde niet in deze situatie te belanden.

Door deze terugvordering kom ik financieel in de problemen wat erg veel impact heeft op mijn dagelijks functioneren. Ik heb hier mentaal last van en deze stress had voorkomen kunnen worden.”

Ter zitting legt de verzoekster uit dat er nooit zou gesproken zijn over veilige voorschotten door de uitbetalingsactor. Ze verwijst naar haar schriftelijke argumentatie. Het controleformulier zou ze slechts 1 maal ontvangen hebben, en nadien niet meer. Ze wijst op tal van onduidelijkheden in de communicatie met de uitbetalingsactor, en een gebrek aan duidelijkheid over de berekening van de bedragen. Zij heeft alle mogelijke acties ondernomen om duidelijkheid te scheppen en alles gedaan wat ze kon doen. Zij mag niet de dupe zijn van de massale aanmelding bij

4. Standpunt verwerende partij:

- **Verwerende partij heeft bij beslissing d.d. 11 augustus 2023 aan verzoekster meegedeeld wat volgt:**

*“Wij hebben **jouw recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht** voor de periode van 01/2020 tot 12/2022.*

*Wij hebben vastgesteld dat je een bedrag van **€ 2.786,59** hebt **ontvangen waarop je geen recht had** voor de kinderen, en Dit bedrag bestaat uit:*

-: *Basisbedrag*
-: *Basisbedrag*
-: *Basisbedrag*

Afrekening verschilbetaling tussen de bedragen van het SVB Nederland en Vlaanderen voor de periode van 2020.

Binnen deze bedragen valt de kinderbijslag, kindgebonden budget en de kinderopvangtoeslag.

De bedragen doe (sic) je van het SVB ontving, waren hoger dat (sic) het recht in Vlaanderen. Doordat we voor deze periode reeds een voorschot hebben betaald, dienen wij dit terug te vorderen.

We gaven reeds aan geen voorschotten meer te zullen toekennen vanaf 01/2023.

Op deze manier kunnen we verdere terugvorderingen vermijden.

Bij deze berekening werd er ook rekening gehouden met het ontvangen vonnis.

De verrekening voor het jaar 2020 is nu volledig. Het SVB bracht ons hiervan op de hoogte.

Wij verwijzen tevens naar het schrijven van 6/1/2023 waarin we reeds een verrekening doorvoerden voor de periode vanaf 2021.

Hiervan staat nog een saldo open ten bedrage van € 1.473,62

Wij moeten € 2.786,59 van je terugvragen.

(...).”

- **Bij e-mail d.d. 4 januari 2024 heeft verwerende partij aan de Geschillencommissie haar standpunt weergegeven als volgt:**

“Binnen de Europese Unie is het mogelijk dat de wetgeving van meerdere lidstaten van toepassing is bij de uitbetaling van gezinsbijslagen. De coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van de verschillende lidstaten wordt geregeld door Verordening 883/2004 en de bijhorende

toepassingsverordening 987/2009. Het doel van deze verordeningen is de samenloop tussen de rechten op gezinsbijslagen van de verschillende landen te regelen. Het Groeipakket kent (m.i.v. 01/01/2019) rechten toe op basis van de woonplaats van het kind in Vlaanderen en dus niet langer op basis van de socio-professionele situatie van een sociaal verzekerde zoals het geval was onder de Algemene kinderbijslagwet.

De socialezekerheidsverordeningen kennen echter wel nog rechten toe op basis van een socio-professionele situatie.

VO 883/2004 brengt in artikel 68 alle prioriteitsregels bij samenloop bijeen. Artikel 68, 1., VO 883/2004 bepaalt de voorrangregeling wanneer er voor eenzelfde gezinslid/kind gedurende hetzelfde tijdvak meerdere uitkeringen worden voorzien op grond van de wetgeving van meer dan één lidstaat. Onder punt 4.1.1. B. van Toelichtingsnota 22 van 26 april 2022 wordt de praktische werkwijze voor het vaststellen van het bedrag van de verschilbetaling en het veilige voorschot toegelicht.

Hierin staat "Dit bedrag zal voor de alle toekomstige uitbetalingen gelden, voor de rest van het lopende kalenderjaar of de ontvangst van de effectief toegekende bedragen. Aan het begin van elke nieuw kalenderjaar of **jaarlijks** op basis van de opstartdatum van het dossier, dienen deze bedragen opgevraagd te worden aan het bevoegde orgaan van de bij voorrang bevoegde lidstaat via de SED's."

Wat de concrete situatie in dit dossier betreft: in het gezin woont de moeder met de kinderen in Vlaanderen. De vader woont in Nederland. Beide ouders zijn tewerkgesteld in Nederland.

Nederland betaalt bij voorrang de gezinsbijslagen, **Vlaanderen is aanvullend bevoegd**.

Hieronder volgt een overzicht van de communicatie aan mevrouw in het huidige dossier én in het oude BGK-dossier van beide ouders (.....).

- In een eerste infobrief, verstuurd op 23 09 2019 (zie bijlage) werd de samenloop/verschilbetaling kort uitgelegd.
- Op 22 10 2019 volgde de eerste positieve regularisatiebrief **met uitleg over de berekening én uitleg over het veilige voorschot** (zie bijlage pos reg 22 10 2019).
- Op 30 09 2021 werd opnieuw een brief naar mevrouw gestuurd omdat er voor de periode 10/2019 – 12/2020 zowel een bijpassing als een terugvordering opgemaakt werd. De terugvordering betrof de maanden 10 2021 – 12 2019: voor deze periode werd een te hoog voorschot betaald voor (zie neg regul 30 09 2021). Het veilige voorschot bleef behouden aangezien het uiteindelijke toe te kennen bedrag nog steeds hoger lag dan het veilige voorschot (tot en met 12 2020).
- Op 06 01 2023 werd een terugvordering opgemaakt en betekend aan mevrouw na verwerking van de Nederlandse bedragen over 2021. Hierbij werden de veilige voorschotten op €0 gezet om verdere terugvorderingen te vermijden (zie bijlage neg reg 06 01 2023).
- Op 28 04 2023 vroeg mevrouw een overzicht van de Nederlandse bedragen waarop onze berekening is gebaseerd, dit werd op 10 08 2023 beantwoord. Er vond op dezelfde dag ook een herberekening plaats van de verschilbetaling voor 2020 en 2022 (zie neg reg 11 08 2023 1) en voor 2021 (zie pos reg 11 08 2023).

..... besluit dat mevrouw voldoende op de hoogte werd gebracht in verband met de berekening van de veilige voorschotten.

Hieronder volgt ook een overzicht van de communicatie vanuit SVB Nederland:

- *Op 16 10 2019 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over januari 2019 – september 2019.*
- *Op 02 12 2020 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over oktober 2019 tot en met december 2020.*
- *Op 24 06 2021 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over 2019.*
- *Op 15 09 2022 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over 2021*
- *Op 03 02 2023 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over 2020 – 02 2023.*

..... ontving dus meerdere betalingsoverzichten vanuit Nederland. Telkens met nieuwe aanpassingen van de bedragen over dezelfde perioden.

Het is door die terugkerende aanpassingen van de door Nederland toegekende bedragen dat er terugvorderingen opgemaakt werden. wijst er verder nog op dat de bedragen minstens 1 keer per jaar werden opgevraagd.”

5. Standpunt Klachten- en bemiddelingsdienst Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG):

Ingevolge de klacht van verzoekster ingediend op 11 september 2023 bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket, heeft deze dienst bij haar afsluitende e-mail d.d. 11 oktober 2023 aan verzoekster meegedeeld wat volgt:

“Ik heb je e-mail van 11 september 2023 goed ontvangen.

Je vraagt om af te zien van de terugvordering. In de afgelopen jaren heb je meerdere malen gecontacteerd (zowel via mail als telefonisch). Doordat een reactie telkens uitbleef, kon jij niet weten dat de betalingen onterecht waren. Je zegt niet geïnformeerd te zijn over het veilig voorschot.

Concreet in jouw dossier

Ik nam contact op met je uitbetaler

Op 11 augustus 2023 werd er een schuld (€ 2.786,59) opgemaakt voor de periode januari 2020 tot en met december 2020 en van januari 2022 tot en met december 2022. De bedragen in Nederland waren hoger dan het Groeipakket. Daardoor moet het veilig voorschot (gedeeltelijk) teruggevorderd worden. Ook op 6 januari 2023 werd al een schuld (€ 1.774,28) opgemaakt voor de periode van januari 2021 tot en met december 2021. Op 10 augustus 2023 bezorgde je via mail het gevraagde overzicht van de Nederlandse bedragen over het jaar 2021.

Door de massale toestroom aan aanvragen bij werden de achterstallen met betrekking tot de samenloop met Nederland pas later verwerkt. ontving een overzicht van de toegekende bedragen van de Sociale Verzekeringsbank Nederland voor de periode januari 2020 tot en met augustus 2023 op 3 februari 2023 en verwerkte deze op 11 augustus 2023.

Je komt niet in aanmerking om af te zien van de schuld. Hiervoor moet je je in een behartenswaardige positie bevinden. Jullie bestaansmiddelen liggen niet onder het grensbedrag van €1795 (bruto per maand). Je werd op 23 september 2019 en 22 oktober 2019 geïnformeerd over de verschilbetalingen met Nederland en de toekenning van het veilig voorschot.

Algemene regelgeving

Samenloop

Wanneer er geen prestaties zijn in het woonland maar wel binnen een andere EG-lidstaat, dan zal het werkland bij voorrang bevoegd zijn om de gezinsbijslag uit te betalen. Er kan een aanvullend recht op gezinsbijslag in het woonland bestaan wanneer de bedragen van het woonland hoger zijn dan de bedragen in het werkland.

Van zodra één van beide ouders prestaties levert in het woonland zal het woonland bij voorrang bevoegd zijn om de gezinsbijslag uit te betalen. Het andere werkland kan dan eventueel nog aanvullend uitbetalen op basis van de prestaties die daar geleverd worden.

Bij het bepalen van de in aanmerking te nemen bedragen, wordt er een onderscheid gemaakt in "gezinsuitkeringen in geld die hoofdzakelijk bedoeld zijn ter vervanging, geheel of gedeeltelijk, van niet-verdiend inkomen, of inkomen dat de betrokkene niet kan verdienen wegens opvoedverplichtingen" (uitkeringen die de ouder persoonlijk toekomen onder de voorwaarden van de wetgeving van de bevoegde lidstaat) en "andere gezinsuitkeringen ter dekking van de gezinsuitgaven".

Zowel de Nederlandse kinderopvangtoeslag als het kindgebonden budget horen tot de "andere gezinsuitkeringen ter dekking van de gezinsuitgaven" en moeten in aanmerking worden genomen bij de berekening van de aanvullende gezinsbijslag. De hoogte van deze bijslagen is afhankelijk van het gezinsinkomen. Het definitieve bedrag wordt bepaald bij de berekening van de inkomensbelasting (minstens 1 jaar na datum)

Als het verschil niet nauwkeurig en exact berekend kan worden op het ogenblik van de Belgische/Vlaamse maandelijkse betaling omdat de prioritair bevoegde lidstaat niet de vereiste informatie meegedeeld heeft, volstaat het zogenaamde 'voorzichtige voorschotten' te betalen.

Voor de berekening van het 'veilig voorschot' en de vaststelling van de verschilbetaling geldt de volgende werkwijze:

- de Vlaamse uitbetaler betaalt een veilig voorschot (met marge van 10%) op de werkelijk betaalde bedragen in het verleden.
- regularisatie van het 'veilig voorschot' en vaststelling van de verschilbetaling op basis van de werkelijk betaalde bedragen over de overeenstemmende periode. Dit gebeurt op basis van de bedragen die de uitbetaler ontvangt van de SVB.
- herziening van het betaald bedrag: enkel wanneer de SVB uit eigen beweging wijzigingen aan de vroeger meegedeelde bedragen doorstuurt n.a.v. de berekening van de inkomensbelasting in Nederland.

De uitgekeerde bedragen door de andere EG-lidstaat worden door je uitbetaler jaarlijks opgevraagd. Een tussentijdse bevraging is enkel mogelijk bij een wijziging in de gezinssituatie waarvan men kan vermoeden dat ze een invloed heeft op het bedrag gezinsbijslag.

Na ontvangst van de buitenlandse bedragen wordt een definitieve berekening gemaakt en kan het dossier eventueel geregulariseerd worden. Dit houdt in dat je een bijbetaling of een terugvordering ontvangt.

Terugvorderingen

Zodra uitbetaler vaststelt dat gezinsbijslag ten onrechte werd uitbetaald moet er een regularisatie gebeuren.

Ten onrechte betaalde gezinsbijslag moet teruggevorderd worden, ook wanneer je ten onrechte gezinsbijslag ontving door een fout van de uitbetaler, maar je kon of moest weten dat je er geen recht op had. Om de schuld aan te zuiveren kunnen uitbetalers inhouden op gezinsbijslag die je later zult ontvangen. In principe mag er 10 % worden ingehouden op de gezinsbijslag die je later ontvangt.

Als de schuld voortvloeit uit een juridische of materiële vergissing van de uitbetaler én je niet wist of niet moest weten dat je er geen recht op had, dan is het mogelijk dat de schuld ten laste van de uitbetaler wordt genomen.

Voor de terugvordering geldt een verjaringstermijn van 3 jaar.

Verzaking

Je kan je uitbetaler vragen om af te zien van de terugvordering.

Een verzoek om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen wanneer je te goeder trouw bent en je je in een onzekere financiële situatie bevindt. Onder te goeder trouw wordt begrepen dat de begunstigde(n) zich in een behartenswaardige positie moet(en) bevinden. De financiële situatie wordt beoordeeld op basis van de bestaansmiddelen van het gezin.

In geval van bedrog, bedrieglijke handelingen of fraude kan de uitbetaler niet afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag.

De behartenswaardigheid kan maar onderzocht en aanvaard worden binnen drie categorieën.

- *Categorie 1: handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijke gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aanzien*
- *Categorie 2: de personen die deel uitmaken van het feitelijke gezin, het rechthebbende of rechtgevendende kind, bevinden zich in een behartenswaardige (fysieke en/of mentale) gezondheidstoestand*
- *Categorie 3: externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigde betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrengt aan de begunstigde*

Ik meen je hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en sluit mijn tussenkomst af."

6. Beoordeling:

Verwerende partij betaalde vanaf 1 januari 2019 aan verzoekster steeds bij wijze van 'veilige voorschotten' aanvullend het Groeipakket voor de kinderen (°), (°) en (°) gelet op het feit dat het recht op Groeipakket enkel per verschil met de Nederlandse gezinsbijslag kan worden toegekend in toepassing van de bepalingen van artikel 68 van de Verordening nr. 883/2004 (EG) ingevolge de tewerkstellingen van verzoekster en van de vader van de kinderen, de heer, in Nederland.

Deze 'veilige voorschotten' werden verleend op grond van de eerder door Nederland toegekende gezinsbijslag. Bij de ontvangst van elk overzicht van de door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank

effectief toegekende gezinsbijslag voor een gegeven periode, heeft verwerende partij telkens het dossier herzien waarbij de voor de desbetreffende periode effectief het verschuldigde verschil tussen het Groeipakket en de Nederlandse gezinsbijslag kon worden berekend en er op grond daarvan een bijpassing dan wel een terugvordering diende te gebeuren rekening gehouden met de reeds toegekende 'veilige voorschotten'.

Bij dergelijke herzieningen werd er door verwerende partij overgegaan tot volgende terugvorderingen:

- terugvordering ten bedrage van € 155,46 betreffende de periode van 1 oktober 2019 tot en met 31 december 2020 bij beslissing d.d. 30 september 2021;
- terugvordering ten bedrage van € 1.774,28 betreffende de periode van 31 oktober 2021 tot en met 31 december 2021 bij beslissing d.d. 6 januari 2023;
- terugvordering ten bedrage van € 2.786,59 betreffende de kalenderjaren 2020 en 2022 bij beslissing d.d. 11 augustus 2023.

Verzoekster heeft bij voorliggend verzoek d.d. 20 november 2023 beroep aangetekend tegen de terugvorderingsbeslissing d.d. 11 augustus 2023 waarbij zij vraagt om af te zien van de terugvordering van de totale openstaande schuld.

De Geschillencommissie stelt vast dat zij derhalve de schuld op zich niet betwist, hetgeen overigens nog uitsluitend mogelijk zou zijn wat betreft de terugvordering van het bedrag van € 2.786,59 bij beslissing d.d. 11 augustus 2023, gezien het verzoek rekening gehouden met de bepalingen van artikel 104 Groeipakketdecreet juncto artikel 11, §§ 3 en 4 BVR Herziening en Geschillencommissie² laattijdig werd ingediend voor zover de terugvordering van de bij de beslissingen van verwerende partij d.d. 30 september 2021 en 6 januari 2023 teruggevorderde bedragen van respectievelijk € 155,46 en € 1.774,28 op zich zou worden betwist.

6.1. Opportuniteit van de terugvordering van het bij beslissing d.d. 11 augustus 2023 teruggevorderde bedrag van € 2.786,59

6.1.1. Algemene principes

- **Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:**

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- **Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:**

² Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 29 juni 2018 betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan (B.S. 12.10.2018).

De bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing. Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- **Rechtspraak en administratieve praktijk:**

Voor het toepasselijke referentiekader inzake rechtspraak en administratieve praktijk verwijst de Geschillencommissie naar de eerdere beslissing nr. 2019/017 d.d. 22.11.2019 van de Geschillencommissie waarin verwezen werd naar de administratieve onderrichtingen in het kader van de Algemene Kinderbijslagwet die volgens het Agentschap Uitbetaling Groeipakket nog steeds instructief kunnen zijn.

Tot en met 31 december 2018 golden onder de toepassing van de federale Algemene Kinderbijslagwet gelijklopende bepalingen, terug te vinden in artikel 17 van het Handvest van de Sociaal Verzekerde (ingevoerd bij Wet van 11 april 1995 – verder HSV genoemd) die stellen dat: *“Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.*

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.

Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van de prestatie.“

In dit kader kan wat betreft de voormelde bepalingen van artikel 17 HSV worden verwezen naar de reeds bestaande rechtspraak waar zich een duidelijke tendens voordeed om te concluderen dat de sociaal verzekerde gelet op de complexiteit van de regelgeving niet kan geacht worden te weten of te moeten weten dat hij/zij al dan niet recht had op het onverschuldigde bedrag wanneer hij/zij te goeder trouw was en dat hij/zij erop mag vertrouwen dat de sociale zekerheidsinstelling de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Omgekeerd werd doorgaans geoordeeld dat er wél tot terugvordering kan worden overgegaan indien de sociaal verzekerde niet te goeder trouw was, waaromtrent de bewijslast bij de socialezekerheidsinstelling ligt (zie bvb. arrest van het Arbeidshof te Antwerpen van 15 maart 2013 A.R. 2012/AH/227; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Nijvel, afdeling Waver van 28 juli 2015 A.R. 14/3052/A; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Gent, afdeling Sint-Niklaas van 16 januari 2015 A.R. 14/1092/A en arrest van het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik van 7 mei 2018 A.R. 2017/AL/122).

In de administratieve praktijk werd er door de kinderbijslagfondsen bij de toepassing van de bepalingen van artikel 17 HSV eveneens naar gestreefd om bij een fout van het kinderbijslagfonds enkel terug te vorderen indien het vermoeden van de goede trouw van de sociaal verzekerde kon worden weerlegd (zie de omzendbrief CO nr. 1402 van 26 februari 2015).

Betreffende de bepaling van de goede trouw kan worden verwezen naar de omzendbrief nr. 1360 van 20 juli 2006 (administratieve onderrichting FAMIFED), punt 2.2 waar wordt gesteld:

”De wet wilde een sociaal verzekerde die te goeder trouw was, selectief beschermen tegen foutieve handelingen van de administratie. Deze voorwaarde van goede trouw is enkel vervuld wanneer de sociaal verzekerde niet kon twijfelen aan de gegrondheid van de beslissing tot uitbetaling die ten onrechte werd genomen ten opzichte van hem.

De wettekst die het feit van 'weten of moeten weten' voorziet, duidt aan dat men het standpunt moet innemen van een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding', en niet dat van de concrete sociaal verzekerde die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit geen weerslag dat de concrete sociaal verzekerde het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden.

De materie zal geval per geval moeten geëvalueerd worden.

Als algemene regel kan men stellen dat de bijslagtrekkende 'wist of moest weten' als hij:

- een/de onverschuldigde bijslag ontving wegens frauduleuze handelingen of valse of bewust onjuiste verklaringen afgelegd door hem;*
- voor de onverschuldigde betaling bijzondere of algemene informatie had (controleformulieren met precisies over een bepaalde situatie die de sociaal verzekerde kende) die de pertinentie weerlegt van de later ten onrechte genomen beslissing tot toekenning;*
- wegens de aard van de betaling zelf (o.a. dubbele betaling van een zelfde bedrag aan kinderbijslag voor eenzelfde periode; kennisgeving van de toekenning van een sociale toeslag terwijl de*

rechthebbende zich niet in een dergelijke situatie bevindt,...) onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het onverschuldigde karakter van de betaling.”

Deze administratieve praktijk werd in het kader van het Groeipakketdecreet voortgezet waarbij kan worden verwezen naar de Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure.

Daarin wordt het volgende bepaald met betrekking tot de terugvordering van onverschuldigde betalingen:

“3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten³.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A⁴

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

EN

- bij de betaling de begunstigde te goeder trouw⁵ is.*

³ *“Dit is o.a. bij een fout van de uitbetalingsactor, bij het overlijden van de begunstigde,.....”*

⁴ *“In bepaalde gevallen is de onverschuldigde betaling niet te wijten aan een fout van de uitbetalingsactor of de begunstigde, maar te wijten aan een systeemfout in de CGPA of een ander IT-matig probleem. In dergelijke gevallen spreken we van een onverschuldigde betaling type A bis.”*

⁵ *“Zie punt 5.3.1.”*

Onverschuldigde betaling type B⁶

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde

OF

- de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁷.

Onverschuldigde betaling type C

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- tussen uitbetalingsactoren,
- tussen verschillende entiteiten⁸,
- met het buitenland.

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

⁶ “Onverschuldigde betalingen type B die kleiner zijn dan 50 of 200 euro kunnen in de CGPA worden afgeschreven, los van de kwalificatiecode. Het is hierbij niet de bedoeling dat deze eerst naar een onverschuldigde betaling type A worden omgezet.”

⁷ “Zie punt 5.3.1.”

⁸ “Een verrekening tussen entiteiten komt o.a. voor bij een onverschuldigde betaling die te wijten is aan een verhuis van het kind van Vlaanderen naar een andere deelentiteit in België.”

Met betrekking tot de 'goede trouw' van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

"5.3.1. Te goeder trouw⁹

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding' en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
- wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is."*

6.1.2. Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de administratie in casu

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

Er dient betreffende verschilbetalingen en de betaling van 'veilige voorschotten' te worden verwezen naar de administratieve onderrichtingen van de Toelichtingsnota nr. 22 van 26 april 2022 'Internationaal - Europese Verordeningen' van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket, waarbij er betreffende verschilbetalingen in het kader van de toepassing van de Europese Verordeningen wordt bepaald wat volgt:

"4. Praktisch

⁹ "Geschillencommissie, 22 november 2019, GC/19/0058."

4.1. Werkwijze voor de opstart en afhandeling van een dossier

(...)

4.1.1 Vaststellen van het bedrag van de verschilbetaling

Opmerkingen:

- De bedragen moeten steeds maand per maand en per kind vergeleken worden om de verschilbetaling te kunnen bepalen.
- Alle uitkeringen die als gezinsbijslagen worden beschouwd dienen in aanmerking te worden genomen voor het vaststellen van de verschilbetaling (zie link bij punt 1.3).

A. Het effectief bij voorrang uitbetaalde bedrag is gekend

Indien voor een bepaalde periode de effectief door de bij voorrang bevoegde lidstaat uitbetaalde bedragen gekend zijn, wordt de verschilbetaling natuurlijk berekend op basis van deze bedragen. Dit zal bij voorbeeld het geval zijn bij regularisaties voor periodes in het verleden.

B. Het effectief bij voorrang uitbetaalde bedrag is (nog) niet gekend

De consulent heeft bij de opstart van het dossier vastgesteld dat Vlaanderen niet bij voorrang bevoegd is en er dus een verschilbetaling dient te gebeuren. Op basis van de opgave van de in het betrokken land van toepassing zijnde bedragen, of de door het bevoegde orgaan van de bij voorrang bevoegde lidstaat meegedeelde bedragen, wordt de Vlaamse verschilbetaling berekend. Hiervoor wordt het door de andere lidstaat meegedeelde bedrag vermeerderd met 10%. Hierop wordt dan de Vlaamse verschilbetaling berekend. Dit bedrag zal voor de alle toekomstige uitbetalingen gelden, voor de rest van het lopende kalenderjaar of ontvangst van de effectief toegekende bedragen.

Vb.: Duitsland is de bij voorrang bevoegde lidstaat, Vlaanderen dient een verschilbetaling uit te voeren. Het Duitse orgaan laat ons weten dat zij een bedrag van 100 euro per maand kunnen uitbetalen. In Vlaanderen is er recht op 170 euro. Het meegedeelde bedrag van 100 euro wordt vermeerderd met 10%, waardoor er rekening wordt gehouden met een bedrag van 110 euro (100 + 10) voor de berekening van de verschilbetaling. Vlaanderen zal dus maandelijks een verschilbetaling van 60 euro kunnen uitbetalen.

Indien het veilig voorschot minder dan 50 euro bedraagt, wordt er geen verschilbetaling uitgevoerd indien de betaling dient te gebeuren bij circulaire cheque of internationaal mandaat. Aan circulaire cheques en mandaten zijn vaak kosten verbonden die er toe kunnen leiden dat bij lage bedragen de kosten voor de betrokken gezinnen hoger kunnen uitvallen dan het toegekende bedrag. Indien er kan betaald worden op een gekend (buitenlands) rekeningnummer, kunnen ook bedragen van minder dan 50 euro uitbetaald worden.

De bij de opstart van het dossier bepaalde verschilbetaling wordt maandelijks door Vlaanderen uitbetaald tot de effectief door de bij voorrang bevoegde lidstaat uitbetaalde bedragen gekend zijn. Aan het begin van elke nieuw kalenderjaar of jaarlijks op basis van de opstartdatum van het dossier, dienen deze bedragen opgevraagd te worden aan het bevoegde orgaan van de bij voorrang bevoegde lidstaat via de SED's. Bij ontvangst van de opgevraagde bedragen, wordt de werkelijke verschilbetaling berekend en geregulariseerd.

De meegedeelde bedragen worden dan gebruikt ter berekening van de maandelijkse verschilbetaling voor het lopende kalenderjaar. Dit gebeurt opnieuw door een veilig voorschot van 10% in acht te nemen voor het bepalen van de verschilbetaling. Deze werkwijze herhaalt zich steeds jaarlijks en is van toepassing voor zover er geen andere of aangepaste werkwijze is voorzien met een bepaalde lidstaat.

(...)

4.1.3. De bij voorrang bevoegde lidstaat kan/wil geen bedragen meedelen

In bepaalde gevallen zal de bij voorrang bevoegde lidstaat geen bedragen kunnen of willen meedelen, bij voorbeeld wanneer betrokkenen geen aanvraag hebben ingediend. Bij het bepalen van de verschilbetaling dient er in dat geval rekening gehouden te worden met het hoogst mogelijke bedrag waarop betrokkenen (potentieel) recht zouden hebben in die betrokken lidstaat (rekening houdend met alle elementen in het dossier).

Indien een gezin geen aanvraag indient in een lidstaat omdat zij weten dat zij niet voldoen aan de voorwaarden om recht te hebben op gezinsbijslagen (bij voorbeeld wegens te hoge inkomsten), volstaat het dat het betrokken gezin eenmalig een aanvraag indient in de andere lidstaat. Zij dienen het bewijs van afwijzing van hun aanvraag (met reden) over te maken aan hun uitbetalingsactor en kunnen nadien jaarlijks de afwijzing in de andere lidstaat bevestigen op basis van een verklaring op eer.

Opgelet

Indien er periodes in het verleden dienen geregulariseerd te worden houden wij geen rekening met buitenlandse verjaringstermijnen, enkel met onze verjaringstermijn van 5 jaar.

Dit betekent dat wanneer bepaalde periodes in het buitenland verjaard zijn, maar niet volgens onze verjaringstermijn van 5 jaar, de bedragen waarop in het buitenland potentieel recht was, dienen in mindering te worden gebracht voor het bepalen van de verschilbetaling.

Problemen om gevraagde informatie te bekomen van overheidsinstellingen van andere lidstaten dienen doorgegeven te worden aan het buitenlandse verbindingorgaan, en indien dit niet leidt tot een oplossing, naar het Belgische verbindingorgaan ter bemiddeling. Dit kan via het e-mailadres: info@familybenefitsbelgium.be.

4.1.4 Aanvragen ingediend in een niet bevoegde lidstaat

VO 883/2004 voorziet in artikel 68, 3, expliciet dat een aanvraag die per vergissing is ingediend in een niet bevoegde lidstaat (door een persoon die hiertoe bevoegd is) doorgestuurd wordt naar de instelling van de bevoegde lidstaat. De datum waarop deze eerste aanvraag is gebeurd, wordt beschouwd als de datum van indiening bij de bevoegde overheid. Betrokkenen dienen te worden ingelicht dat hun aanvraag werd doorgestuurd naar een andere lidstaat.

Aanvragen ingediend in een andere lidstaat dienen in aanmerking te worden genomen voor het bepalen van onze verjaringstermijn.

4.2 Gegevensuitwisseling

Gegevensuitwisseling tussen organen/instellingen (kinderbijslagfondsen, verbindingsorganen, etc...) van verschillende lidstaten gebeurt in principe elektronisch via RINA door gebruik te maken van de SED's.

Indien de gevraagde informatie bij de buitenlandse instelling niet wordt doorgegeven, kan in eerste instantie contact worden opgenomen met het buitenlandse verbindingsorgaan, en indien dit niet leidt tot een oplossing kan het Belgische verbindingsorgaan, via info@familybenefitsbelgium.be, gevraagd worden om te bemiddelen om alzo de noodzakelijke gegevens te bekomen.

Opgelet:

Indien er in het verleden afspraken werden gemaakt met bepaalde lidstaten omtrent een werkwijze voor de gegevensuitwisseling en afhandeling van dossiers, blijven deze onverminderd van toepassing tot publicatie van nieuwe richtlijnen die de eerder gemaakte afspraken wijzigen.

Sommige controleformulieren, zoals bij voorbeeld de controle op het schoolbezoek, worden rechtstreeks naar het betrokken gezin gestuurd om te laten invullen door de bevoegde onderwijsinstelling.

Indien de gevraagde informatie niet wordt aangeleverd, kan in dergelijke gevallen het Belgische verbindingsorgaan niet tussenkomen. Bij gebrek aan noodzakelijke informatie om het recht op gezinsbijslagen te kunnen vaststellen, dient het recht te worden afgewezen. Ook dient een terugvordering te worden opgemaakt voor de periodes in het verleden die niet gedekt zijn door het laatst ontvangen controleformulier. Als nadien de informatie toch wordt aangeleverd, kan het recht voor de betrokken periode herbekeken worden.

Opgelet:

Het is niet noodzakelijk dat de gevraagde informatie via de aangewezen controleformulieren wordt overgemaakt. Ook andere documenten kunnen aanvaard worden, mits zij voldoen aan de nodige formaliteiten (bij voorbeeld: stempels van de instelling) en de noodzakelijke informatie voldoende weergeven."

Toegespitst op verschilbetalingen met Nederlandse gezinsbijslag zoals in casu het geval is, kan dienaangaande worden verwezen naar de volgende administratieve onderrichtingen van Famifed gegeven bij de bijlage nr. 7/1 van 16 september 2016 'Verschilbetaling met Nederland - Praktische richtlijnen' bij de circulaire omzendbrief nr. 1383 (van 11 mei 2010 'Verordeningen 883/2004 en 987/2009: nieuwe Europese socialezekerheidsverordening van toepassing vanaf 1 mei 2010'):

"(...)

1. De berekening van de verschilbetaling

In verband met verschilbetaling vragen de kinderbijslagfondsen bij de Nederlandse SVB's de opgaven van de toegekende Nederlandse bijslagen op.

Naast de kinderbijslag kent Nederland ook de bijslagen Kindgebonden Budget (KGB) en Kinderopvangtoeslag (KOT). Tot vandaag dient bij de berekening van de aanvullende Belgische bijslag met deze bijslagen rekening te worden gehouden.

Omdat de hoogte van deze bijslagen afhankelijk is van het gezinsinkomen en het definitieve bedrag eerst bij de berekening van de inkomensbelasting (minstens 1 jaar na datum) wordt bepaald, lieten de SVB's ons tot nu opgaven van de ofwel definitieve bedragen, of, in afwachting hiervan, de maximale bedragen toekomen.

Vanaf 01/07/2016 is het de SVB's niet meer mogelijk/toegelaten maximale bedragen te berekenen. Zij zijn er vanaf die datum aan gehouden om de daadwerkelijk uitgekeerde bedragen op te geven. Er zal wel telkens worden vermeld of het gaat om definitieve dan wel voorlopige bedragen. Voor de berekening van het 'veilig voorschot' stellen we u volgende werkwijze voor :

- *Stap 1: Het Belgisch fonds betaalt een veilig voorschot (met marge van 10 %) op de werkelijk betaalde bedragen in het verleden. Het Belgisch kinderbijslagfonds vraagt de opgave op aan het SVB. Als het fonds bijvoorbeeld op 01/10/2016 de bedragen betaald voor het jaar 2015 van de SVB ontvangt, dan baseert het fonds zich voor de verschilbetaling in 2016 op het maandelijks bedrag toegekend in 2015 en bouwt het een marge in van 10%. Stel dat er over het jaar 2015 €100 kon worden betaald, dan neemt het Belgisch fonds €110 in aanmerking voor de berekening van het "veilig voorschot".*
- *Stap 2: Regularisatie van het veilig voorschot op basis van de werkelijk betaalde bedragen over de overeenstemmende periode. Dit gebeurt op basis van de bedragen die het kinderbijslagfonds ontvangt n.a.v. van zijn volgende vraag aan het SVB. Deze bedragen vormen tevens de basis voor de betaling van het veilig voorschot voor het daaropvolgende jaar (zie stap 1).*
- *Stap 3: Definitieve vaststelling van het bedrag bij ontvangst van de definitieve bedragen over de overeenstemmende periode, die SVB uit eigen beweging doorstuurt n.a.v. de berekening van de inkomensbelasting in Nederland). Indien men daarover geen gegevens van Nederland ontvangt, mag worden aangenomen dat de definitieve bedragen gelijk zijn aan de werkelijk betaalde bedragen voor de overeenstemmende periode. Indien het Belgisch kinderbijslagfonds verbeterde gegevens ontvangt, maar niet bevoegd is voor de hele periode, dient het de verbeterde opgave eveneens voor verder gevolg door te sturen aan de andere Belgische kinderbijslagfondsen die in die periode bevoegd zijn geweest en dit op basis van de gegevens in het dossier (brevet) of via consultatie van het kadaster.*

Wanneer een debet is ontstaan kan bij toepassing van art.75 V987/2009 en art.84 V883/2004 EG verrekening worden gevraagd aan de Nederlandse diensten. Let wel, de Nederlandse SVB kan enkel tot verrekening overgaan tegen de voorwaarden en binnen de grenzen zoals voorzien in hun eigen wetgeving (art.72 V987/2009 EG).

2. Frequentie voor het opvragen van de bedragen

De bedragen worden niet langer systematisch 2 keer per jaar opgevraagd.

Voortaan worden de opgaven op algemene wijze slechts 1 keer per jaar opgevraagd. Een tussentijdse opvraging is alleen mogelijk bij een wijziging in de gezinssituatie waarvan men kan vermoeden dat ze een invloed heeft op het bedrag aan kinderbijslag. Dit neemt niet weg dat de verschilbetaling in principe maandelijks dient te worden uitbetaald.

We willen u verder vragen om herinneringen pas te versturen na het verstrijken van een termijn van 90 kalenderdagen.

(...)”

In de bijlage nr. 7/2 van 28 juni 2017 bij dezelfde omzendbrief van Famifed wordt gesteld wat volgt:

“Deze omzendbrief bevat geactualiseerde richtlijnen wat betreft:

1. De berekening van de verschilbetaling, in het bijzonder het 'veilig voorschot'
2. De verzending van de formulieren E401 en E402
3. De mededeling aan de bijslagtrekkende van de mogelijkheid om te vragen dat de Nederlandse kinderbijslag aan haar zou worden betaald

De nieuwe richtlijnen zijn onmiddellijk van toepassing.

1. De berekening van de verschilbetaling

In verband met verschilbetaling vragen de kinderbijslagfondsen bij de Nederlandse SVB's de opgaven van de toegekende Nederlandse bijslagen op.

Naast de kinderbijslag kent Nederland ook de bijslagen Kindgebonden Budget (KGB) en Kinderopvangtoeslag (KOT). Tot vandaag dient bij de berekening van de aanvullende Belgische bijslag met deze bijslagen rekening te worden gehouden.

Omdat de hoogte van deze bijslagen afhankelijk is van het gezinsinkomen en het definitieve bedrag eerst bij de berekening van de inkomensbelasting (minstens anderhalf jaar na datum) wordt bepaald, lieten de SVB's ons tot nu opgaven van de ofwel voorlopige ofwel de definitieve bedragen toekomen. Vanaf 01/07/2017 zullen de SVB's geen verschil meer maken tussen voorlopige en definitieve bedragen en dit ongeacht de periode waarop de opgave betrekking heeft. De SVB's zullen ons bij het beantwoorden van de jaarlijkse opgave van de bedragen, naast de betaalde bedragen voor het afgelopen jaar, ook alle wijzigingen (desgevallend over meerdere jaren) meedelen die zich sinds de laatste opvraag in het dossier hebben voorgedaan.

Het tijdstip voor jaarlijkse opvraging van de bedragen wordt bevestigd: een eerste keer bij het onderzoek van het recht en daarna jaarlijks. Tussentijds kan er een nieuwe opgave gevraagd worden bij een wijziging in de gezinssamenstelling en bij het einde van het recht in België.

Voor de berekening van het 'veilig voorschot' en de vaststelling van de verschilbetaling geldt de volgende werkwijze:

Stap 1: Het Belgisch fonds betaalt een veilig voorschot (met marge van 10%) op de werkelijk betaalde bedragen in het verleden. Het Belgisch kinderbijslagfonds vraagt de opgave op aan de SVB. Als het fonds bijvoorbeeld op 01/10/2017 de bedragen betaald voor het jaar 2016 van de SVB ontvangt, dan baseert het fonds zich voor de verschilbetaling in 2017 op het maandelijks bedrag toegekend in 2016 en bouwt het een marge in van 10%. Stel dat er over het jaar 2016 €100 kon worden betaald, dan neemt het Belgisch fonds €110 in aanmerking voor de berekening van het 'veilig voorschot'.

Stap 2: Regularisatie van het 'veilig voorschot' en vaststelling van de verschilbetaling op basis van de werkelijk betaalde bedragen over de overeenstemmende periode. Dit gebeurt op basis van de bedragen die het kinderbijslagfonds ontvangt n.a.v. zijn volgende vraag aan de SVB. Deze bedragen

vormen tevens de basis voor de betaling van het 'veilig voorschot' voor het daaropvolgende jaar (zie stap 1).

Stap 3: Herziening van het betaald bedrag: enkel wanneer de SVB uit eigen beweging wijzigingen aan de vroeger meegedeelde bedragen doorstuurt n.a.v. de berekening van de inkomensbelasting in Nederland. Indien men op een latere datum geen wijzigingen doorgestuurd krijgt, mag worden aangenomen dat de betaalde bedragen in Nederland ongewijzigd zijn gebleven. Wanneer er wijzigingen worden meegedeeld die betrekking hebben op een periode waarover een ander Belgische kinderbijslagfonds bevoegd was, dienen deze wijzigingen aan dat bevoegde kinderbijslagfonds te worden doorgegeven.

Wanneer een debet is ontstaan, kan bij toepassing van Art.75 V987/2009 en art.84 V883/2004 EG verrekening worden gevraagd aan de Nederlandse diensten. Let wel, de Nederlandse SVB kan enkel tot verrekening overgaan aan de voorwaarden en binnen de grenzen zoals voorzien in hun eigen wetgeving (art.72 V987/2009 EG).

(...)"

De Geschillencommissie stelt op grond van de stukken van het dossier vast dat uit geen enkel element blijkt dat verwerende partij in casu zou hebben nagelaten jaarlijks bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank te vragen naar een overzicht van de voor het voorbije jaar toegekende Nederlandse gezinsbijslag op basis waarvan dan telkens voor het daaropvolgende jaar desgevallend de 'veilige voorschotten' op de definitief vast te stellen verschilbetalingen konden worden berekend en uitbetaald.

Er kan daarbij worden verwezen naar het door verwerende partij bezorgde overzicht van de ontvangen afrekeningen van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank:

"Hieronder volgt ook een overzicht van de communicatie vanuit SVB Nederland:

- Op 16 10 2019 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over januari 2019 – september 2019.
- Op 02 12 2020 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over oktober 2019 tot en met december 2020.
- Op 24 06 2021 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over 2019.
- Op 15 09 2022 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over 2021
- Op 03 02 2023 ontvangen we een overzicht van de Nederlandse bedragen over 2020 – 02 2023.

..... ontving dus meerdere betalingsoverzichten vanuit Nederland. Telkens met nieuwe aanpassingen van de bedragen over dezelfde perioden.

Het is door die terugkerende aanpassingen van de door Nederland toegekende bedragen dat er terugvorderingen opgemaakt werden. wijst er verder nog op dat de bedragen minstens 1 keer per jaar werden opgevraagd."

De Geschillencommissie besluit dan ook dat de ten onrechte toegekende verschilbetalingen voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2022 **niet aangetast** zijn **door een fout** van verwerende partij, zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet in casu geen toepassing kan vinden.

Verzoekster verwijst in haar verzoek d.d. 20 november 2023 naar een gebrekkige communicatie van verwerende partij, daar zij niet of onvoldoende zou zijn ingelicht over het feit dat de in eerste instantie door verwerende partij toegekende bedragen ‘veilige voorschotten’ betroffen, en de toegekende bedragen derhalve dienen te worden herzien na de door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank bezorgde afrekeningen.

Dit doet echter niets af aan de vaststelling dat de onverschuldigde bedragen op zich niet het gevolg zijn van een fout van verwerende partij. Verwerende partij toont bovendien aan dat verzoekster reeds bij brief van 22 oktober 2019 op de hoogte was van het principe van ‘veilige voorschotten’ in het kader van verschilbetalingen met Nederland.

6.2. Afzien van terugvordering

De bepalingen van artikel 103, § 2 Groeipakketdecreet stellen dat:

“De uitbetalingsactor kan binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag:

1° in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is;

2° als het terug te vorderen bedrag gering is;

3° als blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is in vergelijking met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.”

Artikel 13 van het BVR Rechten en plichten begunstigden¹⁰ (versie toepasselijk vanaf 25 maart 2022) bepaalt in uitvoering van artikel 103, §2 Groeipakketdecreet:

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1. te goeder trouw zijn;*
- 2. zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.

De financiële situatie, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt beoordeeld op basis van de bestaansmiddelen van het gezin.

¹⁰ Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, BS 07.09.2018 (hierna BVR Rechten en plichten begunstigden genoemd).

Als de bestaansmiddelen van de schuldenaar en van een eventuele echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt opgeteld zijn, wordt een forfaitaire vermindering toegekend voor de echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt en voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt. Het bedrag wordt vergeleken met de minimumgrens van 1128 euro en een maximumgrens die gelijk is aan de minimumgrens van 1128 euro vermenigvuldigd met 1,5. Bevindt de schuldenaar zich onder de minimumgrens dan wordt afgezien van terugvordering. Bevindt de schuldenaar zich boven de maximumgrens dan is afzien van de terugvordering niet mogelijk. Tussen die twee grenzen kan gradueel afgezien worden van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. De minister stelt de tussenliggende grenzen vast alsook de graduele terugvordering die op deze basis mogelijk is.

Als bestaansmiddelen, zoals vermeld in het vijfde lid, worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen.

De forfaitaire vermindering uit het zesde lid bedraagt 224 euro en wordt geïndexeerd conform artikel 4, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018.

De minister bepaalt op welke wijze de bestaansmiddelen gecontroleerd worden om een onzekere financiële situatie als vermeld in het tweede lid, 2°, vast te stellen.

In het vijfde lid wordt feitelijk gezin gebruikt zoals beschreven in artikel 1, 2°, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.”

In het ministerieel besluit van 13 maart 2019¹¹ tot uitvoering van voormeld BVR Rechten en plichten begunstigden, worden de nadere regels over het afzien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen bepaald in de artikelen 4 en 5.

Artikel 4 bepaalt:

“Het agentschap berekent, conform de bepalingen in het tweede en derde lid, de tussenliggende grenzen, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het besluit van 13 juli 2018 die het mogelijk maken om ten belope van 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 en 90 procent af te zien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling.

Eerst wordt het verschil tussen de maximum- en de minimumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het besluit van 13 juli 2018, bepaald. Daarna wordt dat verschil gedeeld door negen. Het resultaat van de berekening, vermeld in het tweede lid, wordt bij de minimumgrens opgeteld om tot de grens te komen waarop voor 10% van de terugvordering kan afgezien worden. Vervolgens wordt die grens verhoogd met het resultaat, berekend conform het tweede lid, om tot de grens te komen waarop voor 20% van de terugvordering kan afgezien worden. Het agentschap zet deze werkwijze verder tot alle grenzen vermeld in het eerste lid zijn berekend.”

Artikel 5 bepaalt:

¹¹ Ministerieel besluit d.d. 13 maart 2019 tot uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, BS 07.06.2019.

“Als de uitbetalingsactor bij ontvangst van een verzoek om van de terugvordering af te zien, een ontvangstbewijs naar de begunstigde stuurt conform artikel 13, eerste lid, van het besluit van 13 juli 2018, voegt hij daarbij een formulier waarop de schuldenaar zijn gezinsinkomen kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan voegen.

Op basis van de gegevens op het formulier, vermeld in het eerste lid, beslist de uitbetalingsactor conform artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet.

Als de bestaansmiddelen die de schuldenaar in het formulier opgeeft, minder bedragen dan de maximumgrens; vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, worden de bestaansmiddelen van de schuldenaar gecontroleerd door een gezinsinspecteur tijdens een huisbezoek. Die kan dan het duurzame karakter van de onzekere financiële situatie, vermeld in artikel 13, tweede lid, 2°, van het voormelde besluit, vaststellen.

Als de bestaansmiddelen daarentegen de maximumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het voormelde besluit overschrijden, is er geen huisbezoek nodig om de bestaansmiddelen te controleren.

Het agentschap kan praktische en technische richtlijnen uitwerken voor de huisbezoeken waarbij de bestaansmiddelen gecontroleerd worden.”

Bij ministerieel besluit van 4 november 2022 ¹² werd een nieuwe invulling gegeven aan de begripsinvulling van de voorwaarde dat de schuldenaar ‘te goeder trouw’ dient te zijn om af te kunnen zien van de terugvordering van de schuld. Met name werd een artikel 3/1 toegevoegd in voormeld MB waarbij de vaststelling van de goede trouw wordt gedaan op basis van drie categorieën van behartenswaardigheid:

“§1. De goede trouw, vermeld in artikel 13, tweede lid, 1°, van het besluit van 13 juli 2018, wordt vastgesteld door de uitbetalingsactor.

Als het onverschuldigd betaalde bedrag hoger dan 1.000 euro is, legt de uitbetalingsactor de vraag tot vaststelling van de goede trouw voor aan het agentschap voor bindend advies. Het agentschap richt daarvoor een commissie op.

De procedure voor de vaststelling van de goede trouw wordt bepaald door het agentschap.

§2. De vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 1, wordt gedaan op basis van een van de volgende categorieën van behartenswaardigheid:

1° handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijk gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien;

2° de personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin, het rechthebbend of rechtgevend kind, bevinden zich in een behartenswaardige gezondheidstoestand;

¹² Ministerieel besluit van 4 november 2022 tot wijziging van het ministerieel besluit van 13 maart 2019 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, wat betreft de vaststelling van de goede trouw (BS 13.12.2022).

3° externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrenghet aan de begunstigde.

In het eerste lid wordt verstaan onder feitelijk gezin: het feitelijk gezin, vermeld in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag en artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling.

§3. Het agentschap stelt jaarlijks het inhoudelijke verslag op over de vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 2, dat minstens rapporteert over het aantal gevallen en het overeenstemmende budget en brengt dat ter kennis van zijn raad van bestuur en van de bevoegde minister.”

Er dient tevens te worden verwezen naar de administratieve richtlijnen van de **Mededeling A/40 van 8 december 2022 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket** waar wordt gesteld wat volgt:

“1. Context

Het Groeipakketdecreet van 2018 voorziet in artikel 103 §2 dat de uitbetalingsactor kan afzien van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van gezinsbeleid.

*Het BVR Rechten en Plichten van 13 juli 2018 bepaalt in **artikel 13** dat de schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd bedrag is meegedeeld een verzoek kan indienen bij de bevoegde uitbetalingsactor. Dit verzoek kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar te goeder trouw is en zich in een onzekere financiële situatie bevindt.*

De Vlaamse regering keurde op 11 februari 2022 de wijziging van artikel 13 BVR Rechten en Plichten goed die betrekking heeft op de mogelijkheid om af te zien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Met deze wijziging wordt het begrip “goeder trouw” voortaan gedefinieerd als volgt: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De wijziging van de definitie van het begrip heeft tot doelstelling om afstand van terugvordering te kunnen verlenen in schrijnende situaties die voorheen niet voorzien waren in de definitie goede trouw “wist of kon redelijkerwijze weten” en zo tot maatschappelijk ongewenste situaties leidde. De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld. Dit resulteerde in het MB van 4 november 2022 (cfr. infra 5. Regelgeving).

2. Voorwaarden en criteria

2.1. Algemeen

Conform artikel 14 van het BVR Rechten en Plichten kan de uitbetalingsactor op eigen initiatief afzien van de terugvordering wanneer het onverschuldigd bedrag minder bedraagt dan 50 euro en niet kan ingehouden worden via later verschuldigde toelagen.

Daarnaast bepaalt artikel 15 van datzelfde BVR dat wanneer de schuldvordering gedwongen moet worden ingevorderd via de Vlabel-procedure en het terug te vorderen bedrag kleiner is dan 200 euro, ambtshalve wordt afgezien van de terugvordering.

Wanneer er echter fraude wordt vastgesteld, is het in geen enkele situatie mogelijk om af te zien van de terugvordering. Dit kan noch op eigen initiatief, noch op vraag van de begunstigde, cfr. Artikel 16 BVR Rechten en Plichten.

In alle andere situaties ligt het initiatief bij de begunstigde(n). Als een begunstigde wenst dat de uitbetalingsactor afziet van een terugvordering, dan moet(en) de begunstigde(n) hiervoor een verzoek richten aan de uitbetalingsactor. Uiteraard geldt ook hier de informatieverplichting van de uitbetalingsactor t.o.v. de begunstigde(n) en moet(en) de begunstigde(n) geïnformeerd worden over de mogelijkheid van een verzoek tot afstand van de terugvordering.

(...)

2.2. Voorwaarden

Het verzoek tot afstand van terugvordering vanwege de begunstigde(n) kan enkel positief worden beantwoord indien het verzoek voldoet aan twee cumulatieve voorwaarden. In dat geval kan de schuldvordering geheel of gedeeltelijk worden kwijtgescholden.

Deze twee cumulatieve voorwaarden zijn:

- 1. **de goede trouw**¹³ : de begunstigde(n) moet(en) zich in een behartenswaardige positie bevinden.*
- 2. **de financiële voorwaarde**: het gezin beschikt over geringe bestaansmiddelen binnen de grenzen bepaald in artikel 13 BVR Rechten en Plichten.*

De financiële situatie van begunstigde(n) kan door een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht onderzocht worden:

- Bestaansmiddelen bedragen maximum 1.795,57 euro: een afzien van terugvordering is mogelijk.*
- Bestaansmiddelen zijn lager of gelijk aan 1.197,04 euro: er kan voor 100% worden afgezien van terugvordering.*

Let op: de financiële voorwaarde, via een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht, wordt slechts onderzocht indien voldaan is aan de eerste voorwaarde van de behartenswaardigheid. Ingeval de uitbetalingsactor evenwel reeds beschikt over bewijsstukken en informatie waaruit vrijwel onmiddellijk kan geconcludeerd worden dat de aanvrager(s) niet voldoe(t)(n) aan de financiële voorwaarde, kan de uitbetalingsactor reeds een beslissing nemen m.b.t. behartenswaardigheid op basis van het financiële criterium en dient de eerste voorwaarde van de goede trouw niet meer onderzocht worden. De uitbetalingsactor brengt het dossier in elk geval wel nog voor op het behartenswaardigheidsplatform wanneer de schuld meer dan 1.000 euro bedraagt. Bedraagt de aanvraag een schuld 1.000 euro of minder, dan kan de uitbetalingsactor onmiddellijk een beslissing nemen op beide punten.

Elke beoordeling blijft een individuele beoordeling op basis van de aangeleverde bewijsstukken en informatie. De informatie wordt in de mate van het mogelijke gecheckt door de gezinsinspecteur.

De uitbetalingsactor stelt – in het kader van goed dossierbeheer – de behartenswaardigheid vast. De uitbetalingsactor oordeelt hierover op basis van alle aangebrachte en aanwezige elementen in het dossier.

(...)

¹³ De oorspronkelijke definitie van 'de goede trouw' is het niet weten of het redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen heeft ontvangen, wat uitgehold wordt door de mededelingsplicht.

2.3. Categorieën van behartenswaardigheid

De behartenswaardigheid kan maar onderzocht en aanvaard worden binnen drie categorieën.

2.3.1. Categorie 1: handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijke gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien

In deze eerste categorie liggen externe actoren aan de basis van het onverschuldigd betalen van de toelagen. De begunstigde(n) of leden van het feitelijk gezin van de begunstigde(n) mogen hiervan niet de oorzaak zijn.

In volgende situaties zou bijvoorbeeld tot behartenswaardigheid kunnen geoordeeld worden:

- De begunstigden hebben onderling een ernstige verstoorde relatie en vormen twee aparte feitelijke gezinnen, waarbij bijvoorbeeld de schooltoeslag dient te worden teruggevorderd bij de begunstigde omdat de ex-partner (in casu de andere ouder van het kind), wiens inkomen in aanmerking wordt genomen voor de inkomensvoets, heeft nagelaten wijzigingen m.b.t. zijn feitelijke gezin door te geven, waardoor na uitbetaling wordt vastgesteld dat de inkomensvoorwaarde niet is vervuld.
- Door de houding van en/of de verstoorde relatie met de rechthebbende leerling was de begunstigde niet op de hoogte dat de pedagogische voorwaarden voor de schooltoeslag niet vervuld waren, zoals bijvoorbeeld wanneer de rechthebbende leerling, zonder medeweten van de ouders/begunstigden, zijn studies heeft stopgezet.

2.3.2. Categorie 2: de personen die deel uitmaken van het feitelijke gezin, het rechthebbende of rechtgevend kind, bevinden zich in een behartenswaardige (fysieke en/of mentale) gezondheidstoestand

In volgende situaties zou bijvoorbeeld tot behartenswaardigheid kunnen geoordeeld worden:

- De leerling was onvoldoende aanwezig op school door een bewezen ziekte, maar de gewettigde afwezigheid wegens ziekte werd ten aanzien van de school niet vastgesteld door een medisch afwezigheidsattest.
- Door een ernstige ziekte van de begunstigde en de zorgbehoevendheid die daarmee gepaard gaat, heeft hij nagelaten zijn administratie op orde te houden en laattijdig de uitbetalingsactor geïnformeerd over een wijziging in de gezinssituatie.
- Ook wanneer er sprake is van een ernstig misdrijf (bijvoorbeeld tienerpooierschap) of een traumatische ervaring voor het kind (bijvoorbeeld onverwacht overlijden in het directe netwerk) kan er sprake zijn van behartenswaardigheid.

2.3.3. Categorie 3: externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigde betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrengt aan de begunstigde

De disproportionele leedverzwaring wordt beoordeeld op basis van de specifieke situatie waarin de begunstigde zich bevindt. Als de terugvordering ook het bijkomende leed en de bijkomende nadelige gevolgen met zich meebrengt voor de begunstigde en niet in verhouding staan door het voordeel dat de terugvordering beoogt.

In volgende situaties zou bijvoorbeeld tot behartenswaardigheid kunnen geoordeeld worden:

- *een woningbrand of een natuurramp zoals een overstroming waarbij de begunstigde al zijn bezittingen is verloren.*
- *een beschermingsmaatregel binnen de jeugdhulp waarbij ingevolge de precaire familiale situatie een jongvolwassene geplaatst werd, zijn beperkte financiële buffer heeft aangewend om een stabiele woonsituatie te creëren.*
- *het overlijden van een kind in de loop van een schooljaar en de terugvordering van het basisbedrag zich zou opdringen (de schooltoeslag wordt niet teruggevorderd – zie Mededeling A/23).*

Voor de beoordeling van het feitelijk gezin in het licht van de criteria, wordt het feitelijk gezin bedoeld zoals dit bestaat in het kader van de sociale toeslag en de schooltoeslag.

3. Behartenswaardigheidsplatform

Er wordt een Behartenswaardigheidplatform opgericht waar alle uitbetalingsactoren samen met een jurist van het team Sectorbeheer van het VUTG een richtinggevend advies zal uitbrengen. De afstanden van schuldvorderingen die meer dan 1.000 euro bedragen worden onderworpen aan een vierogenprincipe (naar analogie van de aanpak van het fraudeplatform).

Het Behartenswaardigheidplatform ziet toe op de eenvormige besluitvorming in de dossiers die aan haar worden voorgelegd. De adviezen en de eindkwalificatie zullen steeds strikt en restrictief geïnterpreteerd worden.

Het platform vergadert tweewekelijks. Zo kan binnen een korte tijdsspanne – na het eventuele onderzoek van de financiële voorwaarde – een antwoord gegeven worden aan de begunstigde(n).

4. Inwerkingtreding

Deze mededeling treedt in werking vanaf 1 januari 2023. Het behartenswaardigheidsplatform start op vanaf dat moment.

(...).”

Betreffende de financiële voorwaarde ‘zich in een onzekere financiële situatie bevinden’ werden door het Agentschap Uitbetaling Groeipakket bij de Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 26 oktober 2021 ‘Vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid van de Vlabel-procedure’ volgende administratieve richtlijnen uitgewerkt:

“5.3.2. Zich in een onzekere financiële situatie bevinden

De onzekere financiële situatie van de ontvanger moet een duurzaam karakter vertonen. Dit duurzaam karakter blijkt uit de bewijsstukken die aantonen dat de bestaansmiddelen van het

gezin van de ontvanger¹⁴¹⁵ tijdens zes opeenvolgende maanden voorafgaand aan het verzoek¹⁶ om van de terugvordering af te zien onder de maximumgrens liggen. Op basis van deze gegevens wordt het gemiddelde van de bestaansmiddelen bepaald. Dit bedrag geldt als het basisbedrag om na te gaan of er al dan niet (gradueel) van de terugvordering kan worden afgezien.

Op dit basisbedrag wordt een forfaitaire vermindering toegepast voor:

- de echtgenoot/echtgenote van de ontvanger én;
- de persoon met wie de ontvanger wettelijk samenwoont én;
- de persoon met wie de ontvanger een feitelijk gezin vormt¹⁷ én;
- voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt.

Het bedrag dat wordt bekomen door het basisbedrag te verminderen met de totale forfaitaire vermindering wordt vergeleken met het minimumgrensbedrag en het maximumgrensbedrag. Indien het bekomen bedrag zich bevindt onder de minimumgrens dan wordt er van terugvordering afgezien, op voorwaarde dat de ontvanger te goeder trouw is. Indien het bekomen bedrag zich boven de maximumgrens bevindt, dan kan de uitbetalingsactor niet afzien van de terugvordering. Bevindt het bekomen bedrag zich tussen de minimumgrens en de maximumgrens, dan kan de uitbetalingsactor gradueel afzien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. Bij twijfel kunnen de bestaansmiddelen van het gezin van de ontvanger door een gezinsinspecteur worden gecontroleerd. Dergelijke controle door de gezinsinspecteur is niet nodig wanneer het bekomen bedrag zich boven de maximumgrens bevindt.

In haar verzoek d.d. 20 november 2023 verwijst verzoekster naar de financiële moeilijkheden die de terugvordering met zich meebrengt, de gebrekkige communicatie van verwerende partij en naar het feit dat zij steeds te goeder trouw heeft gehandeld:

“Wederom heb ik meerdere keren gebeld en gevraagd om uitleg over de berekening en de terugvordering. In al die keren is mij beloofd dat ik gecontacteerd zou worden, maar dit is niet gebeurd.

Ik vind het spijtig dat ik een (summier) algemene uitleg ontvang naar aanleiding van mijn mail aan Groeipakket.

Er wordt niet gesproken over de inhoud noch excuses gemaakt voor het verloop van de communicatie.

Groeipakket is in het leven geroepen omdat de overheid gezinnen een financieel duwtje in de rug wil geven. Het kan nooit de bedoeling zijn dat gezinnen financieel in de problemen worden gebracht. Helaas is dit laatste bij mij wel het geval. Er wordt gesproken over "veilige" voorschot, ik vraag me

¹⁴ “Als bestaansmiddelen worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen (artikel 13, lid 5, Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigen in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid).”

¹⁵ “Het gezin van de ontvanger wordt bepaald op grond van artikel 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag. Zie hiervoor ook Toelichtingsnota 8 van 3 december 2019 – Vaststelling en de betaling van sociale toeslagen.”

¹⁶ “Indien het verzoek in oktober 2020 wordt ontvangen, moet de ontvanger zijn inkomsten van 6 opeenvolgende maanden, voorafgaand de maand oktober, bewijzen: dus voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2020.”

¹⁷ “Zie artikel 1,2, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.”

ten zeerste af wat deze term voor waarde heeft als er grote bedragen teruggevorderd wordt. In mijn situatie betekent dit een schuld van in totaal € 4500.

Vriendelijk verzoek ik jullie om af te zien van de terugvordering, omdat ik van mening ben dat ik alle inspanningen heb verricht om de juiste uitleg en informatie te ontvangen teneinde niet in deze situatie te belanden.

Door deze terugvordering kom ik financieel in de problemen wat erg veel impact heeft op mijn dagelijks functioneren. Ik heb hier mentaal last van en deze stress had voorkomen kunnen worden.”

Ter zitting benadrukt verzoekster tal van onduidelijkheden in de communicatie met de uitbetalingsactor, een gebrek aan duidelijkheid over de berekening van de bedragen, dat zij alle mogelijke acties heeft ondernomen om duidelijkheid te scheppen en alles gedaan wat ze kon doen en dan ook niet de dupe mag zijn van de massale aanmelding bij

De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat de elementen die de verzoekster aanhaalt, niet behoren tot de begripsinvulling van het begrip goede trouw waarbij sprake dient te zijn van behartenswaardigheid in die zin dat verzoekster zich met name in één van de drie voormelde categorieën dient te bevinden zoals uitdrukkelijk bepaald in de regelgeving. Op basis van de voorliggende beschikbare gegevens meent de Geschillencommissie dat verzoekster niet in één van de drie categorieën kan worden geplaatst, zoals deze werden toegelicht in de Mededeling nr. 0378/1bis aan de Vlaamse Regering (betreffende het ontwerp van ministerieel besluit) dat de drie categorieën definieert:

“Hieronder worden de verschillende categorieën verder toegelicht aan de hand van enkele voorbeelden. Deze voorbeelden zijn als niet-limitatief te beschouwen.

Categorie 1° betreft de situatie waarbij de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvordering kan worden aanzien aangezien handelingen van externe actoren aan de basis liggen voor de onverschuldigd betaalde toelagen. De externe actoren mogen geen deel uitmaken van het feitelijk gezin van de begunstigde.

Onder feitelijk gezin dient het feitelijk gezin te worden verstaan zoals van toepassing voor de vaststelling van het recht op de sociale toeslag en de schooltoeslag, m.a.w. de personen wiens inkomen in aanmerking wordt genomen voor de vaststelling van deze rechten.

Het kan bijvoorbeeld zijn dat de begunstigde niet als veroorzaker kan worden aanzien omwille van een ernstig verstoorde relatie tussen begunstigten onderling (die twee aparte feitelijke gezinnen vormen), waarbij bijvoorbeeld de schooltoeslag dient te worden teruggevorderd bij de begunstigde omdat de ex-partner (in casu andere ouder van het kind), wiens inkomen in aanmerking wordt genomen voor de inkomensvoets, heeft nagelaten wijzigingen m.b.t. zijn feitelijk gezin door te geven, waardoor na uitbetaling wordt vastgesteld dat de inkomensvoorwaarde niet is vervuld.

Onder categorie 1° valt ook de situatie waarbij, door de houding van de rechthebbende leerling, de begunstigde niet op de hoogte was dat de pedagogische voorwaarden voor de schooltoeslag niet vervuld waren, zoals bijvoorbeeld wanneer de rechthebbende leerling, zonder medeweten van de ouders/begunstigten, zijn studies heeft stopgezet.

Categorie 2° betreft de situatie waarbij personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin of het rechthebbend of rechtgevend kind zich in een behartenswaardige geestelijke en/of lichamelijke gezondheidstoestand bevinden. Op basis van deze categorie kan de uitbetalingsactor de goede trouw vaststellen indien de terugvordering gerelateerd is aan de ziekte van de rechthebbende leerling.

Een voorbeeld is een leerling die onvoldoende aanwezig was op school door ziekte, maar de gewettigde afwezigheid wegens ziekte werd ten aanzien van de school niet vastgesteld door een medisch afwezigheidsattest. De ouders kunnen evenwel aantonen dat het kind op het ogenblik van de afwezigheden omwille van medische redenen niet naar school kon gaan.

Ook een ernstige ziekte van de begunstigde, die de zorgen van het kind op zich neemt, kan ertoe leiden dat de begunstigde omwille van de vele zorgen laattijdig de uitbetalingsactor heeft geïnformeerd over een wijziging in de gezinssituatie. Indien dit een impact heeft op de uitbetaling van de toelagen kan de uitbetalingsactor de goede trouw vaststellen. Wanneer er sprake is van een ernstig misdrijf (bijvoorbeeld tienerpooierschap) of traumatische ervaring voor het kind (bijvoorbeeld onverwacht overlijden in het directe netwerk) kan de uitbetalingsactor, op basis van alle elementen in het dossier, de goede trouw vaststellen.

Categorie 3° betreft de situatie waarbij de begunstigde te maken heeft met externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrengen aan de begunstigde. De disproportionele leedverzwaring wordt beoordeeld op basis van de specifieke situatie waarin de begunstigde zich bevindt, als ook het bijkomende leed en de bijkomende nadelige gevolgen die de terugvordering met zich meebrengt voor de begunstigde.

De uitbetalingsactor kan bijvoorbeeld een woningbrand of een overstroming waarbij de begunstigde, waarbij de begunstigde al zijn bezittingen is verloren in aanmerking nemen.

Ook een beschermingsmaatregel binnen de jeugdhulp kan in aanmerking genomen worden als externe factor waarbij de precaire familiale situatie van een jongvolwassene die geplaatst werd in een voorziening als een behartenswaardige positie kan worden beschouwd om de goede trouw vast te stellen.”

De Geschillencommissie besluit dienaangaande dan ook dat verwerende partij terecht heeft beslist dat niet kan worden afgezien van terugvordering in de zin van de bepalingen van artikel 103, § 2 Groeipakketdecreet.

7. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk en **ongegron**d is, in de mate dat dient te worden vastgesteld dat verwerende partij bij betwiste beslissing d.d. 11 augustus 2023 terecht is overgegaan tot terugvordering van het ten onrechte toegekende verschil tussen het verschuldigde Groeipakket en de werkelijk toegekende Nederlandse gezinsbijslag voor de kalenderjaren 2020 en 2022 ten bedrage van in totaal € 2.786,59.

De Geschillencommissie oordeelt verder dat verwerende partij gelet op de heersende administratieve onderrichtingen en de voorliggende elementen van het dossier, terecht heeft beslist dat er niet van terugvordering kan worden afgezien in de zin van de bepalingen van artikel 103, § 2 Groeipakketdecreet.

Aldus uitgesproken te Brussel op **23 februari 2024**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

De heer Ignace Lambert (Opgroeien regie) en mevrouw Renata Sterken (Parentia), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens